

VMAC op uitnodiging bij opname van het Amsterdam Symphony Orchestra *Een uniek laatste concert in het muziekcentrum Vredenburg.*

INHOUD

CONCERT VAN HET AMSTERDAM SYMPHONY ORCHESTRA

Een reis door begin 20e eeuw met uitvoeringen van werken van Ravel en Prokofjev.

EEN KIJKJE IN DE OP- NAMEKEUKEN

Op deze avond - 1 mei 2007 - werd het concert opgenomen door Audioart onder leiding van de heer Ad van Medevoort. Audiart heeft de voorgaande 2 cd's van het ASO opgenomen. Een select aantal VMAC leden was hiervan getuige.

Een verslag van deze avond is opgetekend.

Tekst.: Ronald Schalkwijk

vom01@xs4all.nl

Moeder de Gans voor volwassenen

Zoals bij velen bekend zal zijn, houdt Audioart zich vanuit haar professionele lijn bezig met het ontwikkelen, plaatsen en inregelen van studioapparatuur.

Tijdens de VMAC avonden hebben we van de heer van Medevoort hier informatie over gekregen.

De monitor is bijvoorbeeld zo'n productontwikkeling. Deze hebben we uitgebreid tijdens de luisteravonden op haar waarde kunnen toetsen.

Leuk om te weten is dat onder andere Pixility gebruik maakt van de van Medevoort apparatuur.

Niet alleen haar versterkerlijn maar ook haar bekabeling, filters (netfilters en ferrietringen) worden toegepast in de professionele omgeving. In onze nieuwsbrieven hebben we hier uitgebreid aandacht aan besteed.

Een van de onderwerpen die tijdens een van de VMAC avonden aan de orde kwam is de opnametechniek.

Ook hier heeft Audiart een heel eigen opvatting over. In tegenstelling tot het plaatsen van meerdere opnamemicrofoons tussen de muzikanten is door Audiart empirisch vastgesteld dat een veel natuurlijker geluidsbeeld bestaat wanneer met slechts met 2 microfoons wordt opgenomen. En dit is dan hoorbaar op de uiteindelijk geproduceerde cd.

Diepte en transparantie in het beeld en het ervaren van de akoestische ruimte waar de opname plaatsvond is het doel, zodat de luisteraar bij het afspelen van de cd ook echt het live gevoel kan ervaren.

High Fidelity – zo natuurgetrouw – weet u nog? De slogan uit de jaren '70.

Wat toen mooi werd gevonden – en er waren zeker een aantal heel goede producers (Phil Spector, Allan Pansen) – wordt nu ruimschoots ingehaald door de hedendaagse techniek.

En daar blaast Audiart een behoorlijke partij mee.

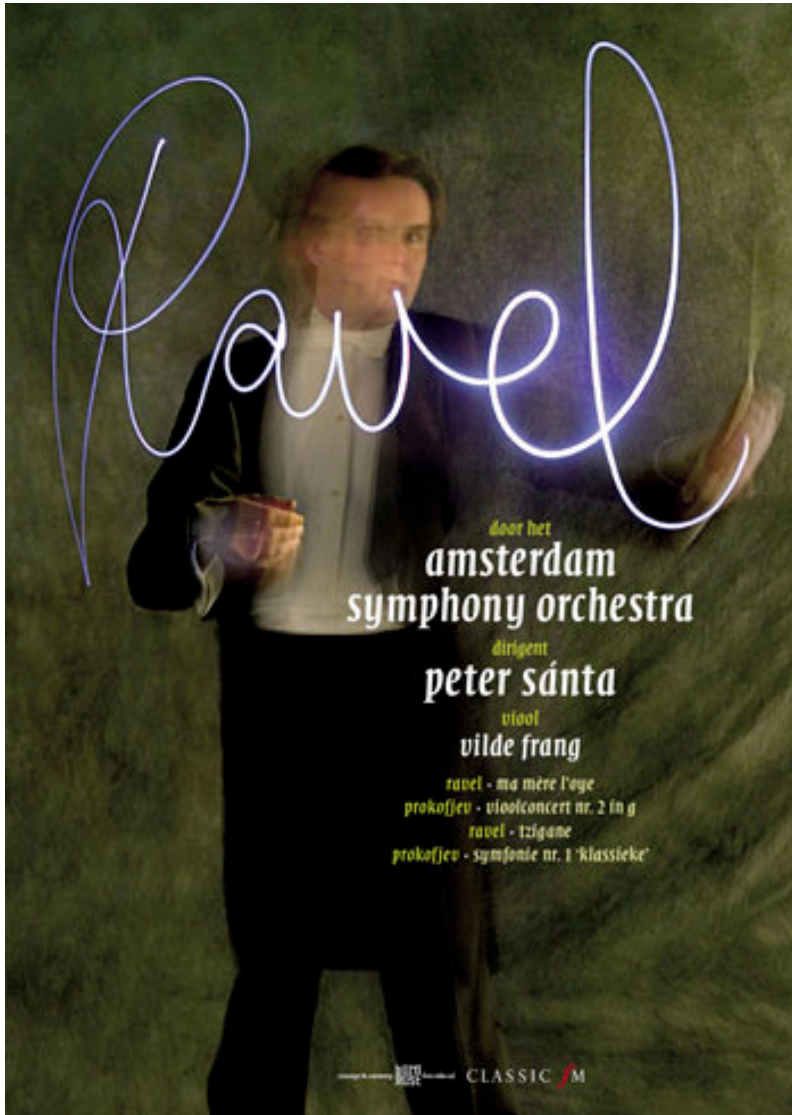
En zo zijn we aanbeld bij het tweede deel van ons onderwerp. Afgelopen jaar heb ik besproken met de heer van Medevoort of het mogelijk zou zijn een opname bij te wonen.

Audiart heeft al een tweetal cd opnamen voor het Amsterdam Symphony Orchestra (ASO) verzorgd.

En zo ontstond dus als vanzelfsprekend het idee om bij de komende opname van het ASO aanwezig te zijn.

De heer Ad van Medevoort heeft zijn belofte ingelost.

Op dinsdag 1 mei kregen VMAC leden de gelegenheid om het concert van het ASO bij te wonen en een kijkje in de keuken te nemen bij de opname.

Door Ad van Medevoort werden kaartjes geregeld. Een beperkt aantal kaarten was deze avond voor de leden - de liefhebbers – beschikbaar en zij verzamelden zich bij de kassa. Het concert was niet uitverkocht. Waar dat aan ligt? Toch zeker niet aan het Amsterdam Symphony Orchestra die een prachtige keuze voor deze avond op haar repertoire had staan. Juist zij die nu niet naar klassieke muziek luisteren werd een heel toegankelijk programma geboden.

Op het programma stonden de volgende nummers:

Ravel (1875-1937) – Ma Mère L'Oye (ofwel Moeder de Gans)
 Prokofjev (1891-1953) – Vioolconcert nr. 2 in g, op. 63
 Ravel – Tzigane
 Prokofjev – Symphonie nr. 1
 En als **toegift** het prachtige:
 Pavane pour une infante défunte van Ravel

Onder leiding van Peter Santa – dirigent – en Vilde Frang – viool.

Voor het concert begon

Na binnenkomst werden we door de heer van Medevoort opgewacht. En, tot verbazing van sommige toeschouwers mochten we backstage. Op naar de opnamestudio.

Daar troffen we ook Onno Scholtze en Marcel Croese aan. Voor velen natuurlijk bekende personen in de wereld van recording.

In deze "opnamekeuken" troffen we de vM apparatuur aan. Versterker en interlinks, een Stax professionele buizenversterker voor de elektrostaat koptelefoon, een PC waarop de opname middels een professioneel programma werd gemastered.

Het geheel stond ingeregeld op basis van de repetitie van het ASO van die middag.

Het moment naderde waarop het concert zou beginnen en we dienden onze plaatsen in de zaal te gaan opzoeken. We bevonden ons tussen de muzikanten die ieder voor zich nog even zeer geconcentreerd bezig waren met wat "losmaak" oefeningen.

Een kakofonie aan geluid waarbij het niet zal verbazen dat er geen samenhang in te ontdekken was.

We liepen langs het podium. Achter de dirigent stond een hoge mast van koolstof. Daar bovenop 2 heel kleine opnamemicrofoons. Dat waren nu dus de microfoons waar de heer van Medevoort ons over heeft verteld tijdens de VMAC avonden. Bijzonder, dat deze het concert zo natuurgetrouw kunnen opnemen.

De microfoons werden trouwens via een 30 meter lange kabel verbonden met de opname studio.

We namen plaats. Hoewel niet uitverkocht was er voor een doordeweekse dag – en wel 1 mei – toch een behoorlijk aantal bezoekers.

Het concert

startte met het nummer *Ma Mère L'Oye* van Ravel.

Dit nummer behoort tot een van zijn belangrijkste werken. Oorspronkelijk in 1910 geschreven voor 2 piano's en later voor orkest bewerkt.

Dit nummer geeft de stemming weer van het sprookje.

Zeer toegankelijke muziek. Vrolijk, feeëriek. Voldoende om de fantasie op de loop te laten gaan.

En prachtig vertolkt door het ASO.

Voor mij passend in de sfeer van Peter en de Wolf van Prokofjev dat echter dateert uit 1936.

Het tweede nummer was van Prokofjev (1891-1953) – Vioolconcert nr. 2 in g, op. 63.

Een zeer jonge Noorse violiste (20 jaar) genaamd Vilde Frang – eiste hier de hoofdrol op. Een talent. Die al op 12-jarige leeftijd begon door te breken.

Een bij vlagen moeilijk stuk dat een grote mate van beheersing van techniek vraagt maar zeker ook om toch de muzikaliteit te kunnen overbrengen.

En dat deed zij voortreffelijk. Ondersteund door een evenzo mooie ondersteuning van het orkest die haar de ruimte bood te soleren.

Na deze nummers dan de gebruikelijke pauze. Het publiek was enthousiast.

Korte tijd later volgde dan het 2e gedeelte.

Ook hier weer prachtig vioolspel van Vilde Frang.

Tzigane – een zigeunerachtig georiënteerd nummer en Symphonie nr. 1 besloot de avond.

Maar niet voordat er nog een toegift volgde.

Dit werd het bekende maar prachtige *Pavane pour une infante défunte* van Ravel.

Een nummer dat Ravel schreef na het overlijden van een buurjongen.

Een wat triest nummer derhalve.

Misschien niet geheel toevallig gekozen door de dirigent. Het was hun laatste optreden in muziekcentrum Vredenburg omdat zoals bekend dit op de “schop” gaat zoals hij zelf verwoordde.

Na afloop

Na het concert hadden we nog een korte bespreking met de heer van Medevoort. De opnamen waren zoals hij het nu kon zien geslaagd.

Al pratende werden we door een suppoost geïnformeerd dat alle uitgangen afgesloten waren en we via de expeditie ruimte het pand konden verlaten.

We namen afscheid van de heer Ad van Medevoort en liepen langs de opnamestudio naar.....

Ja, hoe moesten we er nu uit? Een van de leden merkte al op dat dit een “Poiseidon-achtige” ervaring kon worden.

Inderdaad, backstage, veel gangen maar niet direct de juiste kunnen vinden. Uiteindelijk kwamen we bij de bar – ja, die is er ook backstage – en belanden bij de kleedkamers. De muzikanten keken enigszins verwonderd. Zij ontspannen zich nog even na het enerverende concert.

Uiteindelijk wisten enige muzikanten ons de juiste weg op te dirigeren.

Dat zit in hun genen, dat dirigeren. Hoewel, de enige dirigent was natuurlijk de zeer energieke Peter Santa die er een prachtige vertoning van maakte. En zijn paradepaardjes onder controle hield. De teugels liet vieren waar nodig maar immer zorgde voor een harmonieus samenspel.

Voor u misschien ook eens een afweging een concert te bezoeken als u “alleen” luistert naar pop- of jazz muziek.

Dan is het aan te raden om met wat makkelijker werken te beginnen. Een wereld van moeilijkheidsgraden valt te ontdekken.

De preludes van Debussy bijvoorbeeld voordat u de Fuga's van Bach leert te doorgronden.

En als we dan het ook nog eens terug kunnen horen zoals het tijdens de uitvoering ook echt klonk kunnen we thuis genieten van de muziekstukken.

Aan Audioart zal het niet liggen. Die werken gestadig voort aan het ontwikkelen van apparatuur die een life beleving echt mogelijk maken.

In dat kader hebben we de afgelopen keer geschreven over de ontwikkeling van een nieuwe elektrostaat met dynamisch laag.

Leest u die nieuwsbrief er nog maar eens op na.

Dank gaat uit naar van Medevoort die het voor de leden mogelijk maakte deze avond te kunnen bijwonen.

Wij hebben een korte reis gemaakt door begin 20e eeuw.

De tijd dat Ravel, Prokovjev, Debussy, Fauré maar ook Picasso en vele anderen schitterden.

Vilde Frang, viool

Ik heb genoten van deze avond die zeker voor herhaling vatbaar is. Wat rest is een mooie herinnering aan prachtige vertolkingen van Ravel en Prokovjev door het Amsterdam Symphony Orchestra en het kijkje in de keuken van Audiart.

En de leden die ik sprak waren minstens zo enthousiast.

Nu wacht ik met spanning op het eindresultaat.

Zal ik straks de akoestiek van de zaal ook in mijn woonkamer terug horen? En de finesses die tijdens de uitvoering in Vredenburg - met de bekende prima akoestische eigenschappen - waren te horen ook weer kunnen beluisteren?

Op 3 mei is door het ASO dit zelfde concert ook uitgevoerd in het Concertgebouw. Ook hier zijn opnamen van gemaakt.

We zijn benieuwd wat Audiart met ondersteuning van Onno en Marcel er van heeft gemaakt.

Ronald Schalkwijk